

EL: POBLE: CÀTALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTeca
CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES. 4 pessetes trimestral
PAÍSOS DE UNIÓ POSTAL. 6 pessetes trimestral

ANY IV

Barcelona, dissabte 17 d'agost de 1907

NÚM. 547

PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestral
CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES. 150 pessetes cada núm.
BARCELONA. 5'00 pessetes trimestral

Cts. 5

OBSEQUI HUMANITARI

Les persones que sofreixen neurastenia, clorsi, inspecció, debilitat general, palpitacions del cor, y demés malalties mèrries, recobraran rápidament la salut perduda ab el **FOSFO GLICO-KOLA** Domènech, que recomanen els metges més eminents. — **ENTREGARÀ GRATIS** una mostra d'aquest MARAVELLOS TONIC RECONSTITUENT (en elegant caixa metàlica) a tota persona que ho solliciti del autor Dr. B. Domènech. — Ronda de Sant Pau, 71, farmacia. — BARCELONA.

DON JOSEP GIRONELLA Y ALTMIRAS

ha mort a l'edat de 63 anys, en la vila de Llinàs

(E. P. D.)

Sos afigits esposa donya Carolina Masriera, filles donya Montserrat Gironeilla víuda de Cugat, donya Conxita y donya Pepita, fill polític don Ignasi Vidal, néts, germana, germanes, germans y germanes polítics, presents y ausents, oncle polític, nebotes, cosins y demés parents y les raons socials Jané y Divi, sucessores de José Gironella y Ignacio Vidal y Hermanos, al participar a sos amics y conegeuts tant sensible perdua, els preguen el tinguin present en ses oracions

S'avisarà oportunament l'hora de l'enterro

MAQUINARIA MODERNA PER A TOTES LES INDUSTRIES

DAVID FERRER Y CIA S. EN CTA.
ESCUDELLERS, 6 - BARCELONA

GARGANTA, NAS, OIDO, DR. SUÑE MEDAN, dels Hospitals de Berlín. Diputació, 305, pral. (vora Luria).—Consulta de una doce y de quatre a sis. Festius, de nou a deu.

Material Fotogràfic

RIBA, S. en C.

Existències de les meravelloses

PLAQUES AUTOCROMES LUMIÈRE

per a la fotografia dels colors, així com del material necessari per a manipulació.

Representació exclusiva de les tant acreditades

PLAQUES IL.FORD

Demànsense especialment:

PLAQUES NEGATIVES ILFORD PLAQUES POSITIVES ILFORD

SPECIAL RAPID, per a treballs de totes classes.

MONARCH, la placa més ràpida del món.

PAPERS Y TARGETES POSTALS ILFORD

Plasa de Catalunya, 20 • BARCELONA

Dr. Perearnau dels Hospitals de París. Especialista Ronyó y Vies Génitourinaries. Bruc, 6, pral. (junt Trafalgar). De 11 a 12 y 3 a 6.

DR. C. COSTA Especialista en malalties de la gola, nas y orelles. Consulta de 1 a 5 y dies de festes de 11 a 12. — Corts, (Granvia), número 636, primer (prop del Passeig de Gracia).

NOTARI D. ALBERT GABARRÓ Y TORRES ha traslladat sa habitació y despatx al carrer de Casp, 36, principal.

De la Poesia Civil

GOETHE Y EL POBLET

(A EDUARD MARQUINA,
EL NOSTRE KÖNIG)

Presentar a Goethe en relació ab el Poble, es confirmar una antítesi. Goethe abana que tot, es el déu que esmera la seva fortuna en la cultura del propi esperit; — contra el romàtic Fichta, allunyat de la catedra per accusations d'un ateisme que mai se va comprovar; secretament contra els Schiller, fins que l'ateista va acabar per abraçarlos... el món era i ell era el món: la Naturalesa, volgientes conèixer a si mateixa — diu després Heine — va crear un home, y aquest home fou Goethe. — Goethe era la Naturalesa... «massa burgues», afegia Max Stirner, com Novals l'havia declarada ja feia anys «poem romàntico».

Quins termes d'oposició! — Goethe y el Poble! Per dir tota la veritat, Goethe, davant del seu enemic, va esser sempre el mateix viatger de Venecia, de 1790; aquell viatger que «per fer veure com havia esmerat el temps y els diners» — va compordre un petit llibre — «un petit llibre d'epigrams».

Amaten de bells esguardos y belles formes, la góndola pot semblarli un dia — en un moment de tristesa — tant aviat un bressol com una tomba; però pels revolts d'Itàlia miserables, no tindrà més que una freda rialla. «Com es qu'el poble corre y ordina d'aquesta manera? Vol viure, vol tenir fils y alimentarlos de lo millor... No us poseu serios: no val la pena: el déu ha descoberto, — des del bressol, desde la tomba que es sa góndola: — que «ha d'aprofitar la Hispà»: eningú vol anar endavant, si està satisfet». Hey vist ar? Per què viuen els homes? Per... progressar (som el sigeix XVIII). Està bé. Però qui progressa, en aquest món! Aquell que no està content amb la sort. Doncs, visca la Miseria!

«Llei de la Naturalesa» era la solució del sigeix XVIII als terrible problemes de totes les injustícies. Els cors sensibles, les conciències neguitoses podien descançar tranquil·lament quan s'havien adonat que tot el conflicte està en una «llia de bronze» la qual pesa damunt dels homes. Goethe resumí perfectament, en els epigrams, aquest estat de l'Ànima que ell simbolisava, en tant que home de lletres: d'allà a poc, havia de naixre l'economia política...

Goethe, no obstant, no ho es un economista. Mai va esser savi sinó en tant que era poeta. En Goethe, la ciència està continuament fecundada per la poesia. *Dichtung und Wahrheit* no es sols el lema de les Memòries de sa vida: es el resum de totes les seves obres. En tant que científic — en tant que naturalista, filòsof, «socioleg» — polític — s'havia afiliat sempre a un sistema; però l'Posta corregíà immediatament tot abús de la paraula o de la idea de sistema: la poesia estava allí per vigilar atenta, rebulant, com a contradicteria, tota noció de sistema natural. No hi han de sistemes naturals, diu Goethe: senzillament, perquè la Naturalesa no ho es de sistematica.

Esportanetallat: houaqüi l'única sintesi que escou a la Naturalesa.

Es l'estitut que'l salva: es per aqueixa actitud que diem avui nosaltres que Goethe es encara modern y ho serà sempre. No va desconeixre cap de les energies naturals, de les «lleis»; però, al mateix temps, per l'òptica, va esser el primer en regonèixer y sentir la forsa, la llei, el destí que es l'Home enfront de la Naturalesa. Res, en aquest punt, pot ensenyantar tantes coses noves y velles, pensades impiamente per tota l'humanitat y repensades definitivament pel poeta, com la lectura de

aquesta Oda — *Das Göttliche, Lo diví* — de 1782:

«Que l'home sigui noble, caritatiu y bol. Car això es el seu distintiu entre tots els seres que coneixem.

La Naturalesa es insensible: el sol llueix tant pel Bé com pel Mal: la lluna y les estrelles llueixen tant pel criminal com per l'home bo.

Sols l'home pot l'impossible: ell distingeix, tria, jutja: sols ell fa que durin els moments.

L'Home contra l'injustícia, contra la amorositat sublim y terrible de la Naturalesa: houaqüi el programa de Goethe, — el programa nostre —, conscient o inconscientment — el programa de totes les èpoques.

D'aquí l'actitud d'aquestes dues parts de la Naturalesa conscientia a si mateixa: Goethe y la Miseria, Goethe y el Poble. Si el poeta menyspreua al Poble, si — com tantas vegades s'ha dit després — declara al Poble desdifiament incapàs per capir les obres de l'intel·ligència y de l'Art, es perquè que sigui el seu soca empordanesa. Més això no passa a L'Escala. Aquesta vila es empordanesa per tots quatre costats: empordanesa per la seva esencia, per la gent y per les costums. Com s'explica, doncs, que en ella hagi arribat tant fortement la cultura lerrouxista, quan en el seu deus de l'Empordà, a quatre passos d'Emporion la grega, d'aquella Emporion que fou ànimia mare de la terra empordanesa, d'aquella Emporion que feu carre de la nostra carri pàrvulament l'esperit de llibertat y d'independència de l'antiga Grecia, aquí, a L'Escala, existeix un fort nucli de lerrouxistes.

En un cas únic en tot l'Empordà, perquè Port-Bou, tot també patescia l'infàccio lerrouxista, es com a poble un conglomerat que no té d'empordanesa sinó la posició geogràfica. Els elements vinduts de tot arreu, de dins y de fora de Catalunya, al convertir-se la població en cap de línia internacional, osequen per complet als elements de la seva cultura sota empordanesa. Més això no passa a L'Escala. Aquesta vila es empordanesa per tots quatre costats: empordanesa per la seva esencia, per la gent y per les costums. Com s'explica, doncs, que en ella hagi arribat tant fortemet la cultura lerrouxista, quan en el seu deus de l'Empordà, a quatre passos d'Emporion la grega, d'aquella Emporion que fou ànimia mare de la terra empordanesa, d'aquella Emporion que feu carre de la nostra carri pàrvulament l'esperit de llibertat y d'independència de l'antiga Grecia, aquí, a L'Escala, existeix un fort nucli de lerrouxistes.

Per malgrat això, malgrat aquesta jocosa antagonisme, al mitjà de l'Empordà, a quatre passos d'Emporion la grega, d'aquella Emporion que fou ànimia mare de la terra empordanesa, d'aquella Emporion que feu carre de la nostra carri pàrvulament l'esperit de llibertat y d'independència de l'antiga Grecia, aquí, a L'Escala, existeix un fort nucli de lerrouxistes.

En un cas únic en tot l'Empordà, perquè Port-Bou, tot també patescia l'infàccio lerrouxista, es com a poble un conglomerat que no té d'empordanesa sinó la posició geogràfica. Els elements vinduts de tot arreu, de dins y de fora de Catalunya, al convertir-se la població en cap de línia internacional, osequen per complet als elements de la seva cultura sota empordanesa. Més això no passa a L'Escala. Aquesta vila es empordanesa per tots quatre costats: empordanesa per la seva esencia, per la gent y per les costums. Com s'explica, doncs, que en ella hagi arribat tant fortemet la cultura lerrouxista, quan en el seu deus de l'Empordà, a quatre passos d'Emporion la grega, d'aquella Emporion que fou ànimia mare de la terra empordanesa, d'aquella Emporion que feu carre de la nostra carri pàrvulament l'esperit de llibertat y d'independència de l'antiga Grecia, aquí, a L'Escala, existeix un fort nucli de lerrouxistes.

Entre les causes secundàries que han produït aquesta anomalia, té de comptar, certament, l'influència exercida en els espòrs per persones a qui la llur posició social donava una gran força de conveniència.

Més això no explica tot el cas, perquè no tots els homes de representació de L'Escala s'han declarat adeptes del lerrouxisme, y l'influència dels uns hauria quedat neutralitzada per l'influència dels altres.

La causa d'haver-se format el nucli lerrouxista esclenc, es de tota altra mena, d'un ordre molt superior al cas vulgar de capdàs, de fularisme, que imposaria;

si la seva formació oblia principalment la seva forma oblia de brutal agressió, exclusivament a l'influència, al prestigi personal d'uns quants homes.

Diem d'una vegada. El fet del lerrouxisme esclenc és fill d'un malentès. Els lerrouxistes de L'Escala no són lerrouxistes sinó que són, respectuosos ab el dret dels drets que tenen a llur dret propi, deixant que els oradors exposin ab tota llibreza les seves idees, sense interrompre's una sola vegada, ab tot y dira de nom lerrouxistes.

Més endavant, en ple període electoral,

en Torras Sampol anà donarà un altre miting. Y els oradors digueren també lo que bonament va semblarlos, sense que cap dels lerrouxistes esclencs se cregués en l'oblidació de ferlos callar, sense que cap considerés un afront l'exposició que feien aquelles de les idees solidàries.

No es això prova evident de lo que deia més amunt? Aquest sentiment de la llibertat, aquest respecte a les idees y a les persones, tant oposat a la manera d'esser del lerrouxisme, no es prova plena de quells lerrouxistes esclencs no són lerrouxistes sinó de nom; de que, possat allí on el lerrouxisme fa de les seves, foren els més convencuts, els més decidits antllerrouxians?

J. POUS Y PAGES

Explicacions del Sr. Rius y Torres

El diputat per Mataró, don Trinitat Rius y Torres, ens ha enviat, per publicar a les nostres columnes, un article de contestació al que aparegué en *El Poble Català* del dimarts darrer al seu nom.

No tenim més que agradar a l'autor de l'article, que aquest senyor, pertanyent a la direcció del regionalisme y soci de la Lliga Regionalista, té segurament a la seva disposició les columnes d'un altre diari català de Barcelona. Però, així i tot, en prova de deferència y de lleialtat, inserirem el seu article.

Diu el senyor Rius y Torres:

Què passa a Mataró?

Ab aquest sugestiu títol publica en *El Poble Català* en B. Gubern un article que ha llegit ab molta pena; ab la pena que causa veure com la llengüessa de jutjici perllorba la rá y porta a l'injusticia.

Si el firmant de l'article, abans d'origen, exigitose defensor de suposts agraris y d'atacar a un company, s'hagués pres la pena d'estudiar antecedents y analizar la situació del districte, segurament no hauria llençat afirmacions inexactes y reticències que si no s'osen mal intenció, revelen al menys un complet desconeixement de les coses.

Per això jo, tot y essent molt poc aficionat a entaular polèmiques periodístiques, hagi de sortir d'una vegada per sempre en defensa del meu nom, restablir la veritat dels fets.

El diumenge no vaig anar al miting. No vaig anar perquè tractava d'un acte orgànic de esquèlies meves sense guardarme ni el més elemental consideració, d'un acte en el que s'aproveitava la bona fe y l'entusiasme de molts per realitzar de manera encoberta un atac a la meva modesta persona.

Però, com no havia anat no autorisa al señor Gubern per a dir que vaig tractar de desbaratar l'acte. Llenerà una afiracció sense proves constitutives un procediment molt poc recomanable. No entra dins dels meus procediments desbaratar ni molt menys perllorar la llibre manifestació de les opinions agenes. Per això deploro y lamento y denuncio enèrgicament el col·litz dels elements extrans que varen pertorbar el miting.

Però, com pot esser, diu el señor Gubern, que en un districte que elegix sense oposició a un diputat solidari, no s'hagi pogut celebrar tranquil·lament un miting solidari!

Doncs molt senzill: perquè no s'tractava d'un acte solidari, perquè no era un miting de unit, d'agermanament de tot un poble fent esplèndida manifestació del seu amor a la patria.

La Solidaritat no era més que l'apellidó ab que alguns senyors (altres eren de bona fe, ho regonen) cobrien la mercaderia de maquinilles ambicionades personals; se combatia'l esclacisme, y molts lo que volien no era enderrocar, sinó substituirlo. Perquè ha de saber el señor Gubern que molts dels que's volien presentar com integrants defensors de la Solidaritat y enemics del esclacisme són antics caics o aspirants fraccions a caics que no han tingut inconvenient en passar del carlisme al maurisme y del regionalisme al republicanism.

Y la causa real de l'enemic d'aquests senyors contra mèi no són els meus actes, sinó de no haverme prestat a esser escampells de les seves ambicions, com l'autor de l'article, potser inconscientment, potser ab propòsit que no vul anàsar, s'hi presta.

Jo no crec que la Solidaritat hagi d'ampliar esclacisme, però no ha d'esser tampoc el medi d'enderrocarne un pera entronitzar un altre.

Per no haverho tingut present ha frascat el miting malament anomenat de Solidaritat.

Si tots hi haguessin concorregut, com hi corresponer en el dia proper en que la Solidaritat a Mataró sigui una realitat y no una ve-

rauna onesbradora de passions mesquines als avisos dels pertorbadors haurien sigut impotents contra la manifestació anònima de la voluntat d'un poble.

Aquí té l'explicació del fracàs. Y en quant a la meva conducta en el districte, no m'hi recordar:

Primer. Que no es cert com ab intenció que no califico al senyor Gubern, que l'í diputat regionalista per Mataró fa molt anys que ho escau i confon el lerrouxisme al caciquisme.

Ademés, abans d'estar organitzada, abans de que fundioni, abans de saber quina mena de feina serà la seva, ja'n parla de la nova policia com si fos culpable de terribles atrocitats, de odioses infamies, d'abominables crims. Això farà ridicol, sinó revelés un indigne maista.

Segon. Haig de reproduir el manifest que sempre m'ha servit de norma y que va spigar la majoria de voluntats del districte.

Dels aquells manifest:

AL ELECTOR DEL DISTRICTE DE MATARÓ — De signat com a candidat per la diputació a Girona per la majoria de les entitats regionalistes y distingides personalitats d'aquest districte, encet un decret me dirimeix a vosaltres, se perdiereu votar ab mentides promeses, siéndes per exposar carlons y lleials del meu criteri y difus la meva actitud, que no es la d'estar enemic dels nebullosos ni obreus.

La meva significació política, tota la coneixeu. L'ansia de lluitar que conuençen les entranyes de la nostra terra, aquest moviment poderós que per tot arreu treix y escampava separatisme en els ideals autonòmics, trobarà sempre en mi un defensor decidit y eniusit. En les lluites que s'envien, sempre formaré dinara dels regidors, que es la llibertat y la vida, contra el centralisme, contra el nebullos, causa principal de la nostra democàrquia.

Per aquest no es en mi un ideal d'exclusivisme y ed. Convensem fermament de la virtut dels ideals regionalistes, no creu que s'hagi de recorrer a procediments per fer-los viuables.

Les lluites balancen de personalitats y d'intrigues, entorn d'elles s'envien fer més que roba: la hora de la victòria està tots els catalans, que sera l'hora de la victòria.

Per això, si arribessis a triomfar en aquesta lluita electoral, no permetrià mai que la meva jaça de diputat se convertira en instrument d'odi y de venjança, ni que fos la base d'una caciquisme que farà potser més denigrant que l'altre, perquè contradirà el seu criteri.

Y vosaltres, que s'envieu un decret, que registri en el seu llibret d'elector, que tota la meva actitud, abans de que existixi, ab tota mena d'inimicis y calamitats.

La monomania d'*"El País"*

Els nostres lectors ja estan enterats de la monomania antisolidaria que patelx el diari repùblican madrileny. Ab l'últim fi de mestolar als catalans autonomistes. *"El País"* fa tota mena d'affirmacions estrambòtiques. Ara aprofita la qüestió del Marroc per satirizar el seu instant mòrbid. Dies endarrera qual atribui al conflicte als solidaris y als socis del Foment. En el seu número arribarà a Barcelona, descorebixerà que els catalans hem aplaudit el bomboig de Casa-Blanca (I) Texumental ho diu:

... incomprendible es para nosotros que haya catalanes ansietos de su libertad hasta la exigencia que salieron al que defendía la suya. Es una antítesis rara. Ensalza los catalanes a Creta, a Cuba y a Finlandia y aplauden a Francia cuando bombardean Casa-Blanca.

En exclusiu d'aquest caire, no les hem llegides, fins ara, més que en *"El Progrés"*, de la veritat, és tota Solidaritat catalana donar a Mataró esplèndida manifestació de la seva existència. Y no'n dubbi el senyor Gubern: no hi haurà sacces nou, ni ve'la que puguis desborbar-ho.

No és si us ho cansat ab tantes explicacions; però sem demanaven y s'hi no n'ho davan. Hi ha coses d'altres que'n tenen poca d'explicació y altres gens, per això jo no'n demano per això.

TRINITAT RIUS Y TORRES

Diari d'un comentarista

LA PREMSA DE MADRID

Nosaltres ens expliquem perfectament que la diari madrilenys signifiquen enemics del movement lliberador de Catalunya. Troben que defensen els seus interessos polítics y els periodistes que combaten a la Solidaritat y al catalanisme. Però ens sembla altament censurable el que utilisen sistemàticament la mentida com arma de combat.

La premsa de la reial vila no n' té prou amb arguments sofisticats, ab maleïtos insidies, ni ab comentaris tendenciosos. Un dia y un altre apela al baix recours d'estampar, ab tot l'apòstol, affirmacions falses y noves mentides, sense que'n organi mal oblidada a fer la més petita rectificació, malgrat el demostrar-sell ab proves la veritat dels fets. Aquesta conducta que segueixen, ab compàtides y honroses excepcions, els diaris de Madrid, dona la mesura justa de la horadessa professional de certa gent que està en els periòdics.

Ara mateix, ab ocasió dels mitinigs de Mataró y del Comtat, han desfigurat lo suocell d'una manera escandalosa. En aquells dies hi han colatjat els redactors y els corresponsals, aquests corresponells forasters que viuen a Barcelona y que paguen l'hospitalitat catalana: ab insults y calumnias contra la patria nostra.

Caldria fer alguna cosa per desvirtuar les campanyes indignes d'aquesta premsa. Al cap y a l'últim, se tracta de diaris molt lleugers y que per lo tant exerciten una forta influència sobre l'opòsit espanyola. No seria convenient sortir-hi al pas cada vegada que parlen de coses de Catalunya faltant a la veritat? No seria eficaç el sistema d'avalarlos nombroses y reiterades rectificacions per escrit cada vegada que mestixaren y aniran a més compete.

Hay que obrar con entera sinceritat, sin hipocrisia y sin embarrar ni rodeos. Marruecos debe ser reprimida.

El ejército no puede querer que España se mantenga en sus plazas africanas constantemente bloquedas y amagadas, cuando por medio de una guerra tan justa como conveniente y necesaria puede agredir miles y miles de kilómetros cuadrados de ricos territorios y millones de habitantes al territorio y población de la civilización europea.

Y como que no ha sucedido tardé temporal, natural es que, aprovechando la coyuntura que nos ofrecen, vaya España a África como una de las más interesadas en la solución del problema marroquí, solucion que consiste en la conquista del imperio.

Ademés, no hi haurà medi de constituir a la nostra ciutat una "Lliga catalana contra la mentida", que's súlides de rectificar les invencions perjudicials de la premsa madrilenya, enviant les rectificacions imprese a tota la premsa y a les principals corporacions del resto de Espanya? Aquesta "Lliga" farà un instrument de propaganda solidaria y acaba per desacreditar als diaris antitaurans de Madrid. No'n sembla?

De política

Els motius d'una campanya

Mai s'havia fet una campanya més sens cap ni pu, que l'empresa en contra de l'increada polícia de Mr. Arrow. No hi ha res que la justifiqui.

Dien que aquesta nova polícia s'organisa en contra dels obrers. Delant de banda que es: na indigne calumna confondre la massa obrera ab els que tiren bombes, ab els que pertorben la vida barcelonina, unes contra qui va dirigida la nova institució, ja que illes gestes foren les que varen fer passar en l'organització de la nova policia, es: ténent en un grup denominat "La kàbila".

Però que aquesta es: subversió per la Diputació y l'Ajuntament, dues corporacions populars, elegides per sufragi universal. Y com es: possible que pugui organitzar-se la persecució dels obrers un organisme

conveniència de que l'home torni a l'esistència, se vegé tard, y nit curull de parles y de pacífics envejos contempladors.

A BADALONA

Aixordadores salvats de morts anuncien als bons badalones l'apareixement del nou dia. Y poser, no tothom les sent en el MI.

Les fundacions religioses ocuparen gairebé tot el programa de festes del matí. Ofici ab missa solemne, professió... Els espirits devots no poden estar mal sortits.

Nosaltres creiem que la primera determinació que pendran aquests joves de "La kàbila" serà encarrigar al Marroc una partida d'espingardes, turbans y jaleas.

El caciquisme a Girona

Nostre contrari *"Lo Gerón"* ha publicat un número extraordinari dedicat tot ell a evocar les seves anomalies que yesen succeixen en l'Hospital provincial, de Girona, en la qüestió de nomenaments de metges. Sembla que son moltos els facultatius que, ab l'apòstol de algunes províncies, han aconseguit ferse designar metges d'assignació especialitzada d'aquest establecimiento de beneficència, contravenint les disposicions legals que prenen que solament se pot entrar en l'exercici de tal càrrec, previa oposició.

Segons dades han tinent també algunes irregularitats en la provisió de metges de manicomis, y en altres assumptes relacionats amb la beneficència provincial, tot lo qual es causa de molts comentaris en aquella població, comentaris que s'han referit ar a la publicació de l'extraordinari assudit. Es de deslizar que els diputats provincials, així d'acordi amb els reglaments, pogueren gaudir de les esquilles tocades de la Banda de la Creu Roja.

A la tarda y al vespre ball per tot: als envelats aixecats a la platja per les Societats recreatives. Nuevo Apolo y Centro Badalona, en el teatre Espanyol, emprès per "Gent Nova", etc, etc. No es dir que la nostra sardana no fou oblidada y que entre els balls modernistes hi figura dignament.

AL GUINARDÓ

Aquesta hermosa barrida de Barcelona celebra la seva festa per Sant Roc. No es dir, doncs, que així l'animeso y l'alegria foren allí extraordinaries. Y a la que l'alegria dels veïns se pogué exterioritzar suficientment, puix el nombre de festes fou també extraordinaire. El matí fou dedicat per entregar als actes de devoció, celebrant-se entre els festers religiosos, la benedicció per l'arxiu de la Seu d'una campana regalada a la parroquia de la barriada per algunes devotes y acabalada veïns.

Tardé y vespre, les festes foren absolutament profanes, encara que posseïren un xic infantil. Per exemple: esmorzament de globos aerostàtics, focs artificials...

A LA PLASSA NOVA

Esta hermosa barrida de Barcelona celebra la seva festa per Sant Roc. No es dir, doncs, que així l'animeso y l'alegria foren allí extraordinaries. Y a la que l'alegria dels veïns se pogué exterioritzar suficientment, puix el nombre de festes fou també extraordinaire. El matí fou dedicat per entregar als actes de devoció, celebrant-se entre els festers religiosos, la benedicció per l'arxiu de la Seu d'una campana regalada a la parroquia de la barriada per algunes devotes y acabalada veïns.

Festes populars

Si no ab tanta animació com el dia anterior, per ossar el dia d'allí feiner, ab la mateixa serena alegria y bona germanor se continuaren celebrant en les poblacions catalanes que per aquests dies celebren la seva Festa Major—y son la major part—els actes organitzats per espírits del poble.

Arren s'exteriorizaren aquelles qualitats distintives del nostre poble—la cultura y la francesa. Per això, com sempre, les festes dels pobles de Catalunya transcorren en guany, serenes, pacífiques, sanamentals.

Enquant la noventat ha consistit en la sorollada dels nous construïts pel veïnat per anar abans que tot darrera dels gegants en el tradicional professió per acompanyar el pes del Sant Roc a la capella d'aquesta parroquia. Després es instal·larà al Palau Episcopal y també per formar part de tots els passacalles, que desfilen seguidament del programa.

No cal dir que l'afableza ab que la matinada del barri rebé la novetat y totes les demés festes, jocs de cossanya, patinxes, esmorzament de globos aerostàtics, etc., per així esmorzament de passades en el programa y que es: extremeren.

Tots els darrers festes que tingueren lloc foren celebrades igualment en mitjà de l'alegria dels veïns y de la gornalada immensa que durant tot el dia omplí la plaça. Especialment els concerts donats per la banda de música "La Catalana", al matí y a la tarda y els focs artificials cremant la nit, foren els que més entusiasmaren a la multitud que aplaudí calorosament als organitzadors y executors dels mateixos.

A la nit, després dels focs, la cobla de Sureda se donà un esplèndit concert de sardanes. Y era hermosa veure, en l'apartament de la plaça iluminada ab esplendides, l'armònia saltitrona de les amples rodones y la serena satisfacció de tots els rostres.

Fou veritablement sensible per tothom, balladores y contempladors, que la pluja desfera atapujament de la multitud y les rodones dels dansaires, a darrera hora, quan la festa s'extremava.

Tots els darrers festes que tingueren lloc foren celebrades igualment en mitjà de l'alegria dels veïns y de la gornalada immensa que durant tot el dia omplí la plaça. Especialment els concerts donats per la banda de música "La Catalana", al matí y a la tarda y els focs artificials cremant la nit, foren els que més entusiasmaren a la multitud que aplaudí calorosament als organitzadors y executors dels mateixos.

En la nit, després dels focs, la cobla de Sureda se donà un esplèndit concert de sardanes. Y era hermosa veure, en l'apartament de la plaça iluminada ab esplendides, l'armònia saltitrona de les amples rodones y la serena satisfacció de tots els rostres.

Fou veritablemente sensible per tothom, balladores y contempladors, que la pluja desfera atapujament de la multitud y les rodones dels dansaires, a darrera hora, quan la festa s'extremava.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista de ALTAURA a que aludeix sovint, però de què es la qualitat de la que parlava a TOTES HORES DE BOMBERES Y PER GRAYISSIMAS AFIRMACIÓS.

Li sembla a *"El Progrés"* que la pista de

ALTAURA, si el CANTO QUÉ CAIGA Y SE TANCA en aquest fet? No? Doncs quins es aquesta pista

junta general la Societat d'Impressors i lògrafs «La Solidaritat», en el seu domicili, Tafers, 45, segon, para elegir Junta Directiva i tractar d'assumptes administratius.

Per ordre del jutge especial, la policia destruïx ahir a un subjecte conegut pel Pep de Sant Joan.

Demà, a dos quarts d'onze del matí, se reuinaran els obrers fabricants de gueres de punt, en el carrer del Tallers, 45, segon.

—Les dues tindran assamblea els camínductors en el carrer de Floridablanca, número 148.

—Savó Automòbil a 35 cèntims la llumira

Del Govern Civil

El governador civil anà ahir a la tarda a les torres del Guinardó, on hi està la seva germana donya Maria Atocha, que convaleixen d'una llarga malaltia a Madrid, víncula a passar aquell una temporada i ha resallit.

Sembra que la malaltia inspirava ahir al dia un cuidado.

Ahir al matí visita al governador una comissió de revendors de localitats de teatres per demanar-li que prorrogui el plazo en què ha de començar a regir el nou reglament que per ell s'ha fet.

També visitaren al governador l'arcalde accidental senyor Bastardas y el de Vilafranca del Penedès.

Està malalt, si bé no de cuidado, l'inspector general de policia senyor Muñoz.

Els Mossos d'Esquadra de Palautordera començaren que fan gestions per capturar els autors d'un robo de 1,250 pessetes, del qual vinentia'l ves d'aquesta volta dos, Jaume Torres Carreras.

Ahir a la tarda, mentre es celebriava la festa en la plassa Nova, es promogué un aviat motivat perquè una inspectora de policia tractaren de defensar a dos individus coneguts com a ladres, que ahir mateix havien arribat de França.

Aquesta se resultaren, causant algunes confusions a l'inspector senyor Piñol, qui auxilià d'altres, poguer detenirlos i posarlos a disposició del jutge.

L'inspector de policia senyor Bru, arrostí diumenge per un òmnibus de «La Catalana», sembla que militars, surgençant l'esperança de que no serà necessari amputar'l braç com se temia.

—Savó Las mans a 35 cèntims la llumira

Tribunals y Jutjats

Ras d'importància va celebrar ahir en la sala de vagones de l'Audiència. Unicament hi vengó un incident de la causa instruïda contra O. J. V. pel Jutjat d'Arenys de Mar, per fort.

Un jutjat oral, tercer de la serie dels de les causes seguides contra la premsa catalana per la reproducció del famós article «Era catalana», hi estava anunciat també però s'apaguer per malaltia del defensor don Roderic Ibáñez.

Com per nosaltres, el fiscal demana per el processat don Manuel Ribot y Serra, director del periòdic «Desnudat» per aquell motiu, la «Revista de Sabadell», la pena de dos mesos i un dia d'arrest.

Durant es darrera guarda, Jutjat del districte de la Ciutat, va instruir 15 diligències sumarials pels fets següents: lesions, furt, dures, estafa, dues, i els demés per resistència als agents de l'autoritat, desobediença als mestres, avarici, mort, tentativa de suïcidi i contraharà.

Foran detinguts dos subjectes.

Fins aqueix migdia estàra de guarda'l Jutjat del districte de l'Hospital, escrivania d'Arbol.

El successor del l'Audiència.

Crides judiciales.—El jutge d'instrucció del districte de Vilafranca crida a Rafael Climent Montero; el del districte del Sud d'aquests d'altres, a Ricard Argullés; els municipals de les Drossanes, a Enric Ribera, i Tarrés Haons, a la de l'Audiència; a un individu que furtà uns bocs de gas dels enterraments de la Granvia, el dia 28 d'abril, passat.

—Savó Las Tijeras a 45 cèntims la llumira

Publicacions

Gent Nova.—Aquest confrare badalona, ab motiu de la Festa Major de la seva vila, ha publicat un interessant número extraordinari.

Heus aquí el sumari:

La nostra alegria, per Domènec Martí i Julià.—Sha fer la llum, per Joaquim Tomàs.—Lluís Vila i Engés, per Joan Margall.—Apunts, per Lluís Vila i Migeval, per Manuel Poch y Torras.—Octubre, per Pere Prat Gabaldó.—Passió, per P. Salom Moret.—Maria de Magdalena, per Laureà Dalmau.—Epiglòs, per Eugeni Xammar.—Escories, per Josep M. Folch y Torras.—, per Victor Gual.—Rosada, per Ferran Turà-Carbo.—Platja, per Carme Kar.—, per Jaume Mas.—Comit, per Antoni Baqués y Pujol.—Festa, per Eduard Vidal.—El rosinyol, per Rafa i Fontanet.—Cançó de besos, per Roger Fàracs.—Erdits, per P. Badia.—Lo tangueret, per Rafel Tudó i Duran.—Des les tancades, per J. Comas Costa.—Estatival, per Josep M. Folch y Torras.—, per Victor Gual.—Una nit, per J. F. Arasa.—Estoc, per Joana Vidal.—Una nit, per Francesc Ferrer.—Insonmi, per Merce Padró y Busquets.—Noces, per Pau Modolell.—A una rotonda, per Pau Modolell.—A una rotonda, per Joaquim Folch y Torras.—Cançó de Festa Major, per La Manau i Ayella.—De l'Amor, per Francisco X. Cassis.—Avís d'Amor, per Verdaguer.

Gravats: Lluís Vila y Pàgues.—Illustrada de la Senyora del Centre: Gent Nova.—L'aplic de la Senyora a Sabadell.—Lo tangueret, per Joan Amigó y Barriga.

Fets diversos

—A dos quarts de dotze del matí, d'hir fou de primera intenció en el botiguet de don Francisco Cunill (Cala Taula) i després en el dispensari de Santa Madrona, un home de seixanta nou anys, nomenat Francisco Soler, el qual presentava una ferida greu amb arma de foc en la regió maxilar, travessant la boca i tot el paladar, cosa que obligà a carregar el pacient a la Plana.

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Brufaganya, cantant-se «Lluís Olotina», cantant-se «Lluís Olotina», a la mateixa hora, l'abans dita casa, executant les següents sardanes: «La font del Pericots», «La font del vi», «El riu de Ramon y Vides», «El riu del vi». Els intermedis seran amènits per l'orquestra «Plana».

Dies 19 i 20.—París i nit. Una altra extraordinària a càrrec de l'orquestra «Plana».

TAMBÉ HA FET EL senyor Soriano, igual que el seu predecessor, a l'arribar la nit, a la casa de la tarda, Sardanes i Corbera, a la Plaça de la Br

La pacificació de Casa-Blanca.
Tornen a normalitzar-se els serveis a Casa-Blanca.

S'ha tornat a obrir la Duana ab l'administrador y el control francès.

Les comunicacions entre Casa-Blanca y Tanger estan asssegurades per dos cassetillers francesos.

A Tanger l'edifici de la Duana està abandonat des de fa dies y no's porten anells mercaderies.

Conseqüències de la guerra

Querebaren diferents cases de comers y en quebraran d'altres sinò's restableix la calma.

En el moll se registraren escenes doloroses.

Molts dels que fugen tenen tant de pànic que semblen boigs.

Els passatges arriben a preus exorbitants.

Se'n ha anat cap a Larache un barco de guerra francès pera protegir als sòbdis de sa naó.

Política de repressió

El Guebs i el bala han ordenat que's distingui a qualsevol aràbi que dugui paraules subversives.

Així amos de café se'n ha menassat ab

tancarlosi los estableixents si permeten en els conversations relacionades ab els actuals successos que puguen exaltar els esperits.

Acte de pillatge

L'intent d'atac a la porta de Marrakesh fou un acte de pillatge frustrat.

Els assaltants eren saquejadors que volien escalar les muralles, pera arribar fins a l'arrabal y dedicarse al robo; però a l'esser descoberts fugiren.

Intranquil·tat

Així arribarà un barco espanyol ab queviures.

Se n'esperen altres dos de francesos.

Han arribat algunes oficials japoneses (φ) al campament francès.

Segueix la intransquilitat per la nit.

Ningú s'atreveix a sortir de nit de casa seva.

Els kàbiles properes a Casa-Blanca desitgen la pau, regonegen la seva inferioritat y busquen una conciliació, però s'insisteix en quèl general Drude refusa tota intel·ligència fins que pugui castigar durament a les kàbiles.

Er-Raisuli per la guerra

Han arribat alguns moros de les Han-

nas, els quals neguen que Er-Raisuli ha posat en llibertat a Mac-Lean y que pensi fer-ho en molt temps.

Dien que Er-Raisuli recruta gent de guerra que portarà a la kàbila de Chania pera oposarla contra les tropes europees desembarcades a Casa-Blanca,

Encariment de queviures

A Casa-Blanca les ametralladores espanyoles han estat emplazades en les afers de la població, dominant el camp mòro.

Els queviures continuen encarits. Per un pa de sucre paguen 10 pesetes.

Un malentès

Le Matin diu que a Tanger hi hagué l'últim dimarts una mala intel·ligència en el moment del desembarcament de les tropes franco-espanyoles entre'l general Drude y el quef espanyol senyor Santacoloma.

Han arribat quexives al Consulat de Franss sobre la conducta dels soldats espanyolis.

Le Matin diu que la mala intel·ligència ha desaparegut.

El soldà en perill

El soldà del Marroc manifesta temors per l'oposició dels Ulema contra la seva

politics, y tem, sobre tot, esser destronat o assassinat si no dirigeix personalment la guerra santa.

DE CASA-BLANCA

L'exèrcit dels europeus

S'han cremat més de mil cadavres de marroquins, trobats pels carers de la ciutat.

Desde que's europeus abandonaren a Marrakesh no's té espòs notícia d'aquella ciutat.

Vuitantatre europeus fugitius han emigrat a Mogador.

DE ORÁN

Artilleria a Casa-Blanca

En tren especial, procedent d'Argel arribà artilleria que fou rebuda a bord del transport «Damirat» pera Casa-Blanca.

DE PARÍS

Comunicacions den Philibert

L'almiral Philibert telegrafia que'l dia 15, després de les informacions donades pels notables de Mazagan, les tribus dels voltants no entraren a la població.

La ciutat actualment està en calma.

L'evacuació dels europeus continua lentament.

El creuer «Du Chayla», després de dos dies d'estar a Mogador serà cambiat per l'«Almiral Aubé».

Un vapor francès se dedica a la evacuació de donys y criatures de la població jueva.

A Casa-Blanca continua regnanti tranquil·litat.

A Saffi també hi ha calma.

La situació de Rabat, com sempre, es satisfactoria.

El corresponsal de Le Temps, a Tanger, diu que s'han sospès els negocis a Mazagán, ja que la ciutat se troba en estat d'asid.

Extrangers arribats aquí, diuen que la situació es intolerable.

Les kàbiles dels voltants, envalentonades per la manca de forces a ciutat, menassan ab assaltaria y matar a tots els europeus.

INFORMACIÓ DE L'EXTRANGER

Paris, 16

Italia

En Merry del Val

ROMA.—Se parla de quèl cardenal Merrey del Val serà nomenat vicari papal.

El successor de Merry del Val en el

carré que avui ocupa ser'l cardenal Raldini.

Alemanya

Víctimes d'una explosió

BERLIN.—Se confirma que hi hagueren quinze morts en l'explosió ocorreguda a Doonist.

Estats Units

Amistat ianki-nipona

NOVA YORK.—Set barcos de guerra americans han marxat a Yokohama, on se celebraran festes americanos-japonesos a fi de desvanèixer les qüestions problemàtiques entre ambds països.

La vaga de telegrafistes

Mr. Snell, president del Sindicat de telegrafistes ha dirigit una proclama als telegrafistes comercials ordenant la vaga ab els contractes no hagin sigut firmats ab els sindicats.

Impremta Domènech, Ample núm. 7

F. MAS SARDÀ Y FILS

Rambla del Centre, 20.—Barcelona
Negociem el cupó del Dente Amoribisbla 5 per 100, venciment 15 agost pròxim.

BODES Y BATEIGS

Gran assortit y varietat de capses y boites, a preus econòmics
Venda a l'ençrés y menuda—FABRICA Y DESPATX: Carrer Sant Pau, 38

Casa aproposit pera edificis, situada en un punt cèntric y prop de la platja en la vila de Lloret de Mar. Comprada a un grana y vivent y abundant y' illoparés masos o per temporada. Després, dirigir-se al despatx del Procurador, Sr. Bou, Lauria, 7, sonora, d'aquesta ciutat o al Secretari del Judic, Municipi d'Aiguafreda, en la vila.

Xalet CARRERERA VALVIDRETA al peu del tramvia elèctric, hermoso panorama, gas, elèctric, quartu de banys, jardí, etc., per vendre o lograr. Informar: Peña, 40, primer, segons. De dutes a una Tracte directa.

Se ven prop del passegí de la Diputació una bonica torre ab hor i jardí y alguna muiura, llure de cossos y gravimèns, tracto directe: rád en aquell Administració: de noua dutes y de quatre a cinc.

ESQUELES MORTUORIES Se'n admeten pera sa inserció, en aquesta Administració piazza Santa Agnès, 17, fins a les doce de la nit, y en la impremta, fins a dos quarts de tres de la matinada.

Herpes (Brians)

La pomada y ensaua antiherpètica de Botta, preparada per Borrall, en un gran manejo prodigiós els brians y domés malalties de la peix, per invàsides de genitalls. Són de les virtuds d'aquests remeis, que s'han curat ab els persones que tenen molt arraigats els brians y que cada ista tenen de pendre binys y altres sulfuroses sens lograr curar-rose.

Unich dipòsit: Farmacia de Borrall, Comte del Assalt, núm. 52 (carrer d'abai al carrer del Dr. Sant Ramon).

JOSEP M. NOGUERA Corredor Coligat, Rambla Santa Mònica, núm. 15 (carrer d'abai).—Orientació.—Orientació de capital. ADMINISTRACIÓ DE FINQUES.—Compra.—Hipoteca.—Préstam ab devolució a plazos al 1 y 1/4 per 100 anual. —De 10 a 15 anys.

12 d'abril a 7.—Telèfon 2,293.

Empresa funerària LA NEOTAFIA

Rambla Catalunya, 29 Sucursals: (Cantonada Diputació) Plassa de l'Universitat, 1 Plassa de Junqueras, 4 Carrer Major, 99, Sant Gervasi

MOBLES A. DIRAT DORMITORIS, MENJADORS, DESPAIGS, SALONS, etc., etc. GRANS MAGAZEMS AB 12 PORTES Carrers de Mendizábal, 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54

DR. MA B Sa Casa Dr. I

DR. MA B Sa Casa Dr. I